

Bilag 3.

Grossist-Sammenslutningen af 1930

København, den 2. februar 1954.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedr. forslag til lov om tilsyn med monopol og konkurrencebegrænsning,
Folketinget, Christiansborg, K.

I anledning af det af handelsministeren i folketinget den 11. december f. å. fremsatte „forslag til lov om tilsyn med monopol og konkurrencebegrænsning“ tillader Grossist-Sammenslutningen af 1930 sig hermed overfor det ærede folketingsudvalg at udtale følgende:

Fra Grossist-Sammenslutningens side er det tidligere påpeget, at priskontrolrådets registrering af de anmeldte prisaftaler i praksis betød, at myndighederne ligesom satte et blåt stempel på konkurrencebegrænsningen i stedet for at modvirke den, og Grossist-Sammenslutningen har udtrykt ønske om, at man ophævede den af varemangel og krigstid prægede lovgivning om priser og i stedet fremsatte forslag til en trustlov, der kunne sikre en effektiv konkurrence og en fri erhvervsudøvelse, d. v. s. fjerne alle mere eller mindre skjulte hindringer for etableringsfriheden.

Det af handelsministeren fremsatte lovforslag betyder desværre ikke, at Grossist-Sammenslutningens ønske er blevet imødekommet. Forslaget må karakteriseres som en skærpet permanent prislov med de muligheder for farlige konsekvenser, som udstrakte bemyndigelser til administrative organer indebærer.

Det er Grossist-Sammenslutningens opfattelse, at den frie erhvervsudøvelse, som lovforslaget i formålsparagraffen angiver at ville værne, ikke kan sikres derved, at et monopoltilsyn gives en næsten ubegrænset

adgang til at foretage indgreb i erhvervslevet.

Ved den vage og ubestemte formulering giver lovforslaget monopoltilsynet en overordentlig vid bemyndigelse til at træffe skønmæssige afgørelser.

Formuleringen af lovforslaget i almindelighed og dets § 19 i særdeleshed gør adgangen til at indbringe spørgsmål om de af monopoltilsynet truffne afgørelser for de almindelige domstole illusorisk i det omfang, domstolene vil afvise at tage de spørgsmål, der ikke er af egentlig retlig karakter, under påkendelse.

Bestemmelsen i forslagets § 13, 2. stk., der åbner mulighed for administrativt at opretholde maksimalpriser efter et frit skøn, er en levning fra krigstidslovgivningen. Det vil være en uheldig nydannelse i dansk lovgivning, dersom en sådan adgang for administrationen bliver gjort permanent. Efterkrigstidens erfaringer opfordrer lovgivningsmagten til at udvise større forsigtighed, når det gælder bemyndigelser til administrationen. Under den nye grundlov vil der for lovgivningsmagten være forholdsvis let adgang til at gribe ind, dersom den skulle finde det nødvendigt.

Bestemmelsen i § 17, hvorefter udbytte administrativt kan kræves indbetalt til statskassen, forekommer ligeledes at være unødigt nærgående overfor erhvervslivet.

Ifølge § 12 påhviler det monopoltilsynet at forhandle med enkeltvirksomheder eller